

Εξειδίκευση κατά ανεργίας

Είναι γνωστό και χλιοειπωμένο πως η ανεργία πλήττει κυρίως τους νέους καθώς και όσους το σύστημα εκτοπίζει κατά τη διαδικασία του εκσυγχρονισμού των παραγωγικών δομών, από τη βιομηχανία και τη γεωργία έως τον τριτογενή και την παροχή υπηρεσιών.

Από την άλλη μεριά, η εκπαίδευση και η κατάρτιση, υποτίθεται πως έρχονται να αντισταθμίσουν τις απώλειες δημιουργώντας νέες ειδικότητες και νέες ευκαιρίες (που διαγράφονται στον ορίζοντα από τη δυναμική της ανάπτυξης). Αν όμως κοιτάξει κανείς τα πράγματα στο μικροοικονομικό επίπεδο θα διαπιστώσει πως το χάσμα ανάμεσα στην προσφορά και στη ζήτηση εργασίας συνεχώς διευρύνεται και ότι η αντιστοιχία ανάμεσα στις ανάγκες της αγοράς και στο διαθέσιμο επαγγελματικό προσωπικό παραμένει ένα από τα διαχρονικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας. Όσοι εργάζονται στο χώρο των επιχειρήσεων (κυρίως του ιδιωτικού τομέα) έχουν συχνά την ευκαιρία να συγκρουστούν με την παραπάνω πραγματικότητα. Η έλλειψη ειδικευμένου προσωπικού αποτελεί μόνιμο πρόβλημα για την εργοδοσία, ενώ από την άλλη μεριά άνεργοι με άχρηστα πτυχία συνωστίζονται στους διαδρόμους των δημοσίων οργανισμών για μια θέση στον ήλιο. Τα τελευταία βέβαια χρόνια, οι ανάγκες για τον περιορισμό και τον εξορθολογισμό του δημόσιου τομέα απομακρύνουν όλο και πιο πολύ αυτή τη δυνατότητα. Η "δομική ανεργία" γίνεται έτσι χαρακτηριστικό του συστήματος.

Τα πάντα ξεκινούν επομένως από έναν κακό σχεδιασμό. Το ελληνικό κράτος αποδείχθηκε ιδιαίτερα ανίκανο στο να προβλέψει σε βάθος χρόνου τις ανάγκες της αγοράς εργασίας, ενώ η εκπαίδευση δεν απέκτησε ποτέ την

απαραίτητη ευελιξία ώστε να προσαρμόζεται στις συνεχώς εξελισσόμενες συνθήκες. Η λέξη κλειδί είναι εν προκειμένω η έγκαιρη και αξιόπιστη έρευνα της αγοράς, που θα προσανατόλιζε τόσο τα εκπαιδευτικά ιδρύματα όσο και τους οργανισμούς κατάρτισης στις σωστές επιλογές. Επιλογές που θα πρέπει να γίνονται όχι στη βάση των αναγκών της προηγούμενης δεκαετίας, αλλά στη βάση των προβλέψεων για το μέλλον, λαμβάνοντας υπόψη την κατεύθυνση της τεχνολογικής εξέλιξης και τις τάσεις που διαφαίνονται από τη διάθεση των επενδύσεων και των πιστώσεων του εθνικού και υπερεθνικού κεφαλαίου. Παράδειγμα η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ένα μεγάλο μέρος της εθνικής οικονομίας χρηματοδοτείται και πρόκειται να χρηματοδοτηθεί από Κοινοτικούς πόρους, χωρίς ωστόσο να έχει γίνει η απαραίτητη προεργασία για την εξασφάλιση των δομών και των προϋποθέσεων σε ανθρώπινο δυναμικό για την επιτυχή εκτέλεση των προγραμμάτων. Έτσι, πολλά από αυτά τα προγράμματα παραμένουν ανεκτέλεστα, άλλα εγκαταλείπονται στην πορεία και άλλα δεν πραγματοποιούνται ποτέ, με συνέπεια τις ισχνές επιδόσεις σε απορροφήσεις, ιδιαίτερα κρίσιμων τομέων. Μεταξύ αυτών και το περιβάλλον.

Δυο από τα πολύ μεγάλα προγράμματα του Γ' ΚΠΣ είναι για παράδειγμα τα νέα αγροτοπεριβαλλοντικά μέτρα και η δημιουργία περιοχών ειδικής περιβαλλοντικής διαχείρισης. Τα πρώτα προβλέπουν αναπροσανατολισμό της γεωργικής πολιτικής με έμφαση στην προστασία των εδαφών, τη μείωση των χημικών εισροών, την αποκατάσταση του αγροτικού τοπίου και τις οργανικές καλλιέργειες. Η αδυναμία των γεωργικών και γεωπονικών σχολών να καλύψουν τις αναδυόμενες ανάγκες είναι κάτι παραπάνω από προφανές σε όσους τυχαίνει να ασχολούνται με τον τομέα. Η πλειοψηφία των νέων γεωπόνων συνεχίζει να κατευθύνεται σε

παραδοσιακές ειδικότητες όπου όμως υπάρχει κορεσμός και οι συντεχνίες έχουν περιχαρακώσει το χώρο. Κάτι αντίστοιχο πρόκειται να συμβεί και με τα νέα μέτρα για την προστασία της φύσης. Το πρόγραμμα Natura 2000 προβλέπει την ίδρυση περίπου 300 περιοχών ειδικής προστασίας και αντίστοιχο αριθμό φορέων που θα αναλάβουν τη διαχείριση. Αν κανείς σκεφτεί ότι στις περιοχές αυτές θα πρέπει να απασχολήσουν κατά μέσον όρο 20 άτομα, αυτόματα προσδοκά 6.000 νέες θέσεις εργασίας (που θα πρέπει να απορροφηθούν σε τοπικό επίπεδο και όχι βέβαια στα κεντρικά υπουργεία). Όμως αν ρίξει κανείς μια πρόχειρη ματιά στα προγράμματα σπουδών των ΑΕΙ, στα ΠΣΕ και στα λοιπά τεχνολογικά ιδρύματα, εύκολα θα παρατηρήσει ότι απουσιάζουν οι σχετικές ειδικότητες. Αντίθετα περισσεύουν οι γενικής κατεύθυνσεως περιβαλλοντολόγοι (που με αυτά τα προσόντα έχουν ελάχιστες προοπτικές απορρόφησης). Πριν λοιπόν ρίξουμε όλες τις ευθύνες στην ΟΝΕ και τον καπιταλισμό, ας ξανασκεφτούμε πάνω στην αξία της απλής λογικής.

Ηλίας Ευθυμίουπουλος,
Εξειδίκευση κατά Ανεργίας,
Τα Νέα, 22/07/ 1999

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1.. Να γίνει περίληψη του κειμένου (150 - 200 λέξεις).
- 2.. Να γράψετε δύο συνώνυμα και αντώνυμα των παρακάτω λέξεων: μόνιμος: εξέλιξη:

3.. Λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις του συγγραφέα, βάλτε [Σ] στο σωστό

ή [Λ] στο λάθος, δίπλα σε κάθε πρόταση.

- i) Η καπιταλιστική οργάνωση της οικονομίας ενέχει την αποκλειστική ευθύνη για την ανεργία.
- ii) Η αναντιστοιχία εκπαίδευσης και οικονομικών αναγκών προκαλεί, κατά βάση, την ανεργία των πτυχιούχων.
- iii) Οι επενδύσεις του υπερεθνικού κεφαλαίου δεν πρέπει να αφορούν τον οικονομικό προγραμματισμό της πολιτείας.
- iv) Οι πτυχιούχοι επιζητούν την απορρόφηση τους στο δημόσιο τομέα, γιατί διακατέχονται από αίσθημα ανασφάλειας για το επαγγελματικό τους μέλλον.

4.. κορεσμός, εξορθολογισμός, καπιταλισμός: Να σχηματίσετε από μια περίοδο λόγου, για καθεμιά λέξη, που να αναδεικνύει το περιεχόμενό της.

5.. Αντικαταστήστε τις παρακάτω λέξεις με άλλες ισοδύναμες νοηματικά (λέξεις ή φράσεις).

- i) είναι χιλιοειπωμένο
- ii) να αντισταθμίσουν
- iii) διαγράφονται
- iv) χάσμα

- 6.. Ο συγγραφέας αναφέρει ως μία από τις σημαντικές αιτίες της ανεργίας των πτυχιούχων την αδυναμία της Ανώτατης, κυρίως, Εκπαίδευσης να διαμορφώσει στόχους αντίστοιχους με τις σύγχρονες ανάγκες και "να προσαρμόζεται στις συνεχώς εξελισσόμενες συνθήκες". Ποια είναι η δική σας άποψη για τους στόχους της Ανώτατης Εκπαίδευσης γενικά; Η απάντηση να δοθεί με τον τύπο των θεματικών περιόδων. (*Έκφραση-Έκθεση Γ Λυκείου*, σελ. 31).
- 7.. Ποιο είναι το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει ο συγγραφέας; Είναι πειστικό;(ανάπτυξη σε 150 περίπου λέξεις)
- 8.. "Ανεργοί με πτυχία συνωστίζονται στους διαδρόμους των δημόσιων οργανισμών για μια θέση στον ήλιο". Να αναπτύξετε τις αιτίες του φαινομένου της ανεργίας των πτυχιούχων στη χώρα μας αξιοποιώντας και τις απόψεις του συγγραφέα του κειμένου. Το κείμενό σας να έχει μορφή άρθρου. (400-500 περίπου λέξεις)